

ВИЗНАЧЕННЯ КАЖАНІВ УКРАЇНИ ЗА ЕКСТЕР'ЄРНИМИ ОЗНАКАМИ

Василь Покиньчереда

Карпатський біосферний заповідник (Рахів)

Pokynchereda V. Identification of Ukrainian bats by external features.

There are keys for bat species of Ukraine, based on external features, and which were used in the first trial issue of "Field keys for bats of Ukraine" (1997).

Наш визначник зорієнтований, в першу чергу, на допомогу зоологам, які працюють у заповідниках або біологічних стаціонарах, і яким, в силу певних обставин чи традицій, доводиться бути універсальними спеціалістами. Визначення живих кажанів в польових умовах значно відрізняється від камеральної діагностики мертвих тварин, на що робить ухил переважна більшість визначників.

Ми спробували побудувати наш визначник таким чином, щоб можна було якомога ефективніше використовувати власне візуальний метод. Спочатку вказуються найважливіші діагностичні ознаки, далі наводяться менш важливі, які швидше дозволяють самовпевнитися у правильності висновку. При візуальному огляді тварини в першу чергу звертайте увагу на її розміри, форму і розміри вух та козелка, а також довжину передпліччя. Цього часто буває достатньо, щоб впевнено діагностувати вид. Якщо ж є потреба взяти сплячу тварину до рук, слід швидко провести огляд, звертаючи увагу також на розмір шпори, наявність епіблеми та характер кріплення літальної перетинки до стопи, і помістити її на попереднє місце.

Практичні поради

Кажани належать до найбільш вразливої групи наземних ссавців нашої фауни. Про це свідчить їх представленість у різноманітних Червоних списках. Зокрема, до Червоної книги України (1994) занесено 12 видів кажанів, що складає 50% вітчизняної хіроптерофауни. Цей факт в значній мірі і повинен обумовлювати наше ставлення до цих тварин.

Під час проведення досліджень рукокрилих, необхідно вкрай обережно з ними поводитися – з однієї сторони щоб не пошкодити тварину, з другої – щоб не постраждати самому. Кажани боляче кусаються і, крім того, є носіями вірусу сказу. В окремих популяціях ступінь інвазії дуже високий. Активних тварин бажано брати до рук в такий спосіб, щоб її тіло черевною стороною розміщувалося на пальцях, при чому вказівний палець повинен знаходитися під нижньою щелепою (на горлі), а великий палець – фіксувати спину. Коли все-таки тварина вчепиться в руку, треба не вириватися, а закрити її ніздрі, що негайно призведе до припинення хватки. Місце укусу бажано промити дезинфікуючим розчином, наприклад, алкоголем чи одеколоном. Тварини, які знаходяться в стані зимової сплячки, є практично безпечними. Навіть якщо вони прокидаються під час огляду, то ще довгий час залишаються млявими. Все ж таки треба прагнути до того, щоб не брати звірків до рук, особливо під час зимівлі, так як пробудження може бути для них фатальним.

Велика кількість видів досить легко, при певних навиках, діагностується візуально – достатньо детально оглянути тварину. Морфологічно подібні види, які можна впевнено визначити тільки тримаючи в руках, під час зимівлі обліковуються спільно як один вид. До таких “видів-двойників” належать нічниці велика і гостровуха та нічниці вусата і Брандта¹.

¹ Прим. ред.: щодо діагностики видів-двойників кажанів див. статті І. Загороднюка та А. Циби у цій збірці

Ключі до визначення

1. На носовій частині голови є шкірястий виріст у формі підкови, козелок відсутній. Під час зимівлі тварини переважно огорнуті літальною перетинкою **Підковоносі (Rhinolophidae)**, 2
- На носовій частині немає шкірястого виросту, козелок є. В стані зимової сплячки крила складені вздовж боків тіла. **Гладконосі (Vespertilionidae)**, 4
2. Передпліччя менше 43 мм (34,5–42,5 мм). Розміри тіла малі. Верхній виступ сідла прямокутний. **Підковоніс малий (Rhinolophus hipposideros)**
- Передпліччя більше 43 мм 3
3. Передпліччя 43–51 мм. Розміри тіла середні. Верхній виступ сідла видовжений, з гострою вигнутою верхівкою. **Підковоніс південний (Rhinolophus euriale)**
- Передпліччя більше 51 мм (51–60,5 мм). Розміри тіла великі. Верхній виступ сідла заокруглений. **Підковоніс великий (Rhinolophus ferrumequinum)**
4. Вуха дуже короткі – не виступають над головою. Козелок короткий, рогаликоподібний. В стані спокою кінці крил загнуті до середини. **Довгокрилець звичайний (Miniopterus schreibersi)**
- Вуха виступають над головою. 5
5. Вуха з'єднані біля основи шкіряною складкою і знаходяться посередині голови. Їх внутрішні краї майже торкаються. **Широковух звичайний (Barbastella barbastellus)**
- Вуха розділені і знаходяться збоку голови. 6
6. Вуха дуже довгі – понад 30 мм, їх довжина майже рівна довжині передпліччя. У зимуючих тварин вуха сховані під крилами і над головою видно тільки ланцетоподібні козелки. **Рід вухані (Plecotus)**, 7
- Вуха коротші 30 мм і не досягають довжини передпліччя 8
7. На передньо-верхньому краї очних повік є великий, розміром з око, овалні горбики, вкриті вібрисами. Відстань між горбиками через лоб тварини рівна 1–1,5 діаметрам горбика. Кінець морди позаду мочки носа роздутий і вкритий рідким, коротким волоссям. Хутро спини інтенсивно сіре, черево світло-сіре або білувате. Кінчик пенісу загострений. **Вухань звичайний (Plecotus auritus)**
- Горбики на передньо-верхньому краї очних повік невеликі, значно менші ока. Відстань між горбиками через лоб тварини складає 3–4 діаметра одного горбика. Кінець морди позаду мочки носа не роздутий або слабо роздутий і вкритий рідким, коротким волоссям. Хутро спини інтенсивно сіре, черево світло-сіре або білувате. Пеніс булавоподібний. **Вухань австрійський (Plecotus austriacus)**
8. Козелок ланцетовидний. Епіблема відсутня. Між іклом і великим передкутним зубом (премоляром) верхньої щелепи знаходяться два дуже маленькі малі передкутні зуби. **Рід нічниці (Myotis)**, 9
- Козелок іншої форми. Епіблема є. 17

9. Довжина передпліччя більша 50 мм. **Нічниця велика (Myotis myotis)**
- Довжина передпліччя менша 50 мм. **Нічниця гостровуха (Myotis blythi)**
10. Довжина передпліччя від 57 до 66 мм. Козелок широкий, рівномірно звужується до заокругленої верхівки. Зовнішня сторона вуха помітно випукла. Розміри тіла великі. **Нічниця ставкова (Myotis dasycneme)**
- Довжина передпліччя 53,5–62,5 мм. Козелок тонший, ніж у попереднього виду, його верхівка загострена. Зовнішня сторона вуха майже не випукла. Розміри тіла великі. **Нічниця довговуха (Myotis bechsteinii)**
- Передпліччя менше 44 мм. **Нічниця війчаста (Myotis nattereri)**
12. Довжина вуха перевищує половину довжини передпліччя і складає 21–27 мм. Вухо без вирізів, прикладане до щоки виступає за кінчик носа на 10–13 мм. Передпліччя довжиною від 36 до 44 мм. **Нічниця триколірна (Myotis emarginatus)**
- Довжина вуха не перевищує половини довжини передпліччя. **Нічниця водяна (Myotis daubentonii)**
14. На зовнішній стороні вуха немає характерного прямокутного вирізу. Розміри тіла дрібніші. **Нічниця водяна (Myotis daubentonii)**
15. Нижній край крилової перетинки прикріплюється до першої третини або до середини пlesna. Шпора довга – займає 2/3 міжстегнової перетинки. Вуха довжиною 10–15 мм, прикладені до щоки не досягають кінчика носа. Під час зимівлі вуха переважно загнуті дозаду. Довжина передпліччя складає від 35 до 41 мм. Хутро на спині коричневе, на череві – сіре. **Нічниця водяна (Myotis daubentonii)**
- Нижній край крилової перетинки прикріплюється до основи пальців. Шпора займає 2/5–2/3 міжстегнової перетинки. Морда дуже темна, іноді чорна. **Нічниця водяна (Myotis daubentonii)**

16. Вухо довжиною 12–17 мм, прикладене до щоки не виступає за кінчик носа. Козелок довгий, загострений. Довжина передпліччя 31–37 мм. Кінець хвоста виступає за міжстегнову перетинку приблизно на 2 мм. На шпорі часом є невеликий шкірястий виріст, що нагадує епіблему. Пеніс трубкоподібний однорідний по всій довжині, діаметром близько 1 мм. Колір хутра на спині переважно темнокоричневий іноді майже чорний.
Нічниця вусата (*Myotis mystacinus*)
— Вухо довжиною 12–17 мм, прикладене до щоки виступає за кінчик носа на 1–3 мм. Козелок на кінці тупий, на зовнішній стороні випуклий. Кінець хвоста незначно виступає за міжстегнову перетинку. Передпліччя 33–38 мм. Шкірястого виросту на шпорі немає. Пеніс на кінці булавовидний, діаметром 2 мм. Хутро на спині різних відтінків коричневого кольору, на череві – бруднобіле.
Нічниця Брандта (*Myotis brandti*)
17. Козелок короткий, грибоподібної форми; його ширина значно перевищує довжину. Епіблема з поперечною кістковою перегородкою.
Рід вечірниці (*Nyctalus*), 18
— Козелок рогаликоподібний, його довжина перевищує ширину. 20
18. Довжина передпліччя понад 63 мм (63–69 мм). Розміри тіла великі. Вуха дуже широкі – ширина вуха більша за довжину. Хутро коричнево-руде, на череві світліше.
Вечірниця велетенська (*Nyctalus lasiopterus*)
— Довжина передпліччя менша 63 мм. 19
19. Передпліччя 51–59 мм. Розміри тіла великі. Хутро на спині і черевій стороні забарвлено в рудо-коричневий колір. Волосся одинаково забарвлено на всій довжині.
Вечірниця дозірна (*Nyctalus noctula*)
— Довжина передпліччя 41–46 мм. Хутро на спині двоколірне, коричневе, біля основи темніше. На череві хутро світліше.
Вечірниця мала (*Nyctalus leisleri*)
20. Передпліччя більше 37 мм. Розміри тіла великі або середні. Кінець хвоста на 4–7 мм виступає за міжстегнову перетинку. Малі передкутні зуби відсутні – ікло і великий передкутній зуб прилягають один до одного. 24
— Передпліччя менше 37 мм. Розміри тіла дрібні. Кінець хвоста не виступає за міжстегнову перетинку (за виключенням нетопира кожанкоподібного). Між іклом і великим передкутнім зубом знаходитьться невеличкий малий передкутній зуб (у нетопира кожанкоподібного може бути відсутній).
Рід нетопірі (*Pipistrellus*), 21
21. Кінець хвоста на 2–5 мм виступає за міжстегнову перетинку. Епіблема розвинута слабо і немає поперечної перетинки. Малій передкутній зуб відсутній або слабо виражений. Пеніс самця має характерну Г-подібну форму. Довжина передпліччя 33 – 37 мм.
Нетопир кожанкоподібний (*Pipistrellus savii*)
— Кінець хвоста не виступає за міжстегнову перетинку. Епіблема розвинута добре і має поперечну перетинку. У верхній щелепі є один малий передкутній зуб. Пеніс самця має іншу форму. 22
22. Вздовж нижнього краю міжстегнової та літальної перетинок – від хвоста до п'ятого пальця передньої кінцівки, проходить широка біла смуга. Малій передкутній зуб не помітний в профіль. Внутрішній різець верхньої щелепи

- одновершинний і більш ніж у 2 рази вищий за зовнішній.
Нетопир середземноморський (*Pipistrellus kuhli*)
— Широка біла смуга на нижній стороні міжстегнової та літальної перетинок відсутня. Малій передкутній зуб верхньої щелепи добре помітний в профіль. Внутрішній різець двовершинний і менш ніж у 2 рази вищий за зовнішній. 23.
23. Довжина передпліччя менша 33,5 мм (26–33,2 мм). Вухо прикладене до щоки не виступає за кінчик носа. Перший (великий) палець крила разом з кігтем коротший від ширини суглоба при складеному крилі.
Нетопир малий (*Pipistrellus pipistrellus*)
— Довжина передпліччя більша 33,5 мм (33,5–36,5 мм). Вухо прикладене до щоки виступає за кінчик носа. Перший (великий) палець крила разом з кігтем рівний або довший від ширини суглоба при складеному крилі.
Нетопир лісовий (*Pipistrellus nathusii*)
24. Епіблема з поперечною кістковою перегородкою добре розвинута. Забарвлення спини і черева чітко розмежоване. Волосся на спині двоколірне – біля основи темне, а на кінчиках сріблясте. Колір хутра на череві світліший. Хвіст на довжину двох хребців виступає з міжстегнової перетинки. Довжина передпліччя 39–48 мм.
Лилік двоколірний (*Vespertilio murinus*)
— Епіблема погано розвинута. Поперечна кісткова перегородка відсутня. Чітко вираженої межі між забарвленнями спини і черева немає.
Рід кожани (*Eptesicus*), 25
25. Довжина передпліччя менша 44 мм (38–43 мм). Розміри тіла середні. Хвіст на довжину 4–5 мм виступає з міжстегнової перетинки. Забарвлення спини двоколірне – основний колір волосків від інтенсивночорного до бурошоколадного, кінчики волосків золотистожовті. Забарвлення черева пальтово-бурувате.
Кожан північний (*Eptesicus nilssoni*)
— Довжина передпліччя більша 44 мм (44–56 мм). Розміри тіла великі. Хвіст на довжину двох останніх хребців (5–7 мм) виступає з міжстегнової перетинки. Забарвлення спини бурувато-коричневе, черева – більш світле і сіріше.
Кожан пізній (*Eptesicus serotinus*)

Подяка. Автор щиро дякує професорам, докторам біологічних наук Ю. Крочку, М. Ковтуну, К. Татаринову за цінні поради та зауваження під час укладання визначника своїм колегам-зоологам, старшим науковим співробітникам І. Загороднюку, Я. Довганичу та В. Чумаку за допомогу та моральну підтримку, а також всім колегам, які постійно допомагали у проведенні польових досліджень і таким чином сприяли появи визначника зокрема Р. Варговичу та О. Монич.

Література

1. Абеленцев В. І., Підоплічко І. Г., Попов Б. М. Ссавці – Київ: Вид-во АН УРСР, 1956. – том 1, вип. 1. – 448 с. (Фауна України).
2. Крочко Ю. І. Кажани України// Тез. допов. 48-ї наук конф УжДУ. Сер. бiol. – Ужгород 1994. – С. 27–28.
3. Крочко Ю. І. Кажани України та деякі аспекти їх охорони// Науковий вісник УжДУ. Сер. biol. – Ужгород 1995. – вип. 2. – С. 96–98.
4. Кузнецов Б. А. Определитель позвоночных животных фауны СССР. – Москва Просвещение 1974. – ч. 3. – 208 с.
5. Кузякин А. П. Летучие мыши. – Москва: Советская наука, 1950. – 444 с.
6. Стрелков П. П. Бурый (*Plecotus auritus*) и серый (*Plecotus austriacus*) ушаны (Chiroptera, Vespertilionidae) в СССР. Сообщение // Зоол. журн. – 1988. – **67**, Вып. 1. – С. 90–101.
7. Татаринов К. А. Фауна хребетных зверей Украины – Львів: Вища школа при Львів. ун-ті, 1973. – 257 с.
8. Червонакнига України Тваринний світ. – Київ: Вид-во "Укр. енцикл.". – 1994. – 464 с.
9. Anděra M., Horáček I. Poznáváme naše savce. – Praha: Mladé fronty, 1982. – 256 s.
10. Wołoszyn B. W. Jaki to nietoperz? – Krakow, Wydawn. Zool, 1991. – 56 s.
11. Vlašin V., Vlašinova H. Klíčk určování savců. – Brno: KDPM, 1986. – 88 s.